

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. X. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538913760/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

H. G. Olrik har ganske sikkert Ret, naar han læser Digtet som en Dialog i Brevform: hun klager over, at det nu er Vinter paa Basnæs; men han afviser hendes Klynken med at minde hende om, at det jo dog *har været Sommer* og vel nok bliver det igen engang. Er det hende ikke nok, saa kan hun jo da — som han — leve med de store Aander, der altid kan skabe Sommer i ens Sind; ogsaa dette Digt har Fru Bagger tidsfæstet til »senest 1830«. Som bemærket af Olrik, er det imidlertid neppe sandsynligt, at de umiddelbart efter Katastrofen har underholdt hinanden om Vind og Vejr. Det er tiltalende at henlægge det til Sen-Efteraaret 28, umiddelbart efter at Thora er kommet hjem fra sit Københavns-Ophold, det som fik saa skæbnsvangre Følger.*) Digtet mangler den Fyrighed, som har præget hans tidligere Vers til hende. Der er den besiddendes Ro og Overlegenhed i Tonen. Elskeren har faaet sin Vilje. —

Næste Gang, Sangen toner, da bliver det en værdig Hymne til det tabte Paradis. Digtet hedder »*Vaaren*«. Fjernt fra sit elskede Basnæs og stængt ude derfra ved Kerubens Flammesværd sidder Digteren i Hovedstaden, mens Vaaren kalder og minder, og de vaagne Drømme fører ham derhen, han vil! En fortrolig Ven følger ham paa hans Digterrejse, al hans tabte Rigdom skal Vennen se, og sit forpinte Hjerte skal han aabne for ham; ikke blot er Lykken tabt; men den er endt i Skam og Fornedelse. Saa giv du mig da, du lyse Vaargudinde, at min Aand maa lutres og mine Tanker blive rene.

Naar Bagger kredser om det intimeste i sit Liv

*) Olrik henlægger det til Tiden før Thoras Besøg i København.